

Bonded to Jesus Christ: Becoming the Salt of the Earth

By Elder José A. Teixeira
Of the Presidency of the Seventy

Nadugtong ngadto ni Jesukristo: Mamahimong Asin sa Katawhan

Ni Elder José A. Teixeira
Sa Kapangulohan sa Seventy

October 2024 general conference

As we remain bonded to the Lord, our lives will naturally reflect His light, and we will become the salt of the earth.

The Savior taught that when we are “called unto [His] everlasting gospel, and covenant with an everlasting covenant, [we] are accounted as the salt of the earth.” Salt is made of two elements bonded together. We can’t be salt on our own; if we are to be salt of the earth, we must be bonded to the Lord, and that is what I see as I mingle with members of the Church around the world—I see faithful members of the Church bonded to the Lord, committed in their efforts to serve others and be the salt of the earth.

Your unwavering dedication is a shining example. Your service is appreciated and cherished.

Our youth have shown remarkable courage and devotion. They have enthusiastically embraced the work of family history, and their frequent visits to the house of the Lord are a testament to their dedication. Their willingness to devote time and energy to serve missions across the globe reflects a deep and abiding faith. They are not merely participating but leading the way in becoming disciples bonded to Jesus Christ. Their service radiates light and hope, touching countless lives. To you, the youth of the Church, we express our heartfelt thanks for your inspiring service. You are not just the Church’s future but its present. And you are indeed the salt of the

Samtang kita magpabilin nga nadugtong ngadto sa Ginoo, ang atong mga kinabuhi natural nga mosanag sa Iyang kahayag, ug kita mamahimong ang “asin sa katawhan.

Ang Manluluwas nagtudlo nga kon kita “gitawag ngadto sa [Iyang] walay kataposan nga ebanghelyo, ug pakigsaad uban sa walay kataposan nga pakigsaad, [kita] pagaisipon nga asin sa katawhan.” Ang asin hinimo sa duha ka nadugtong nga elemento. Dili kita mahimong asin sa atong kaugalingon; kon kita gusto nga mahimong asin sa katawhan, kinahanglan gayod kita nga madugtong ngadto sa Ginoo, ug akoo kanang nakita samtang ako nakig-uban sa mga miyembro sa Simbahan sa tibuok kalibotan—akong nakita ang matinud-anong mga miyembro sa Simbahan nga nadugtong ngadto sa Ginoo, mipasalig sa ilang mga paningkamot sa pagserbisyo sa uban ug mahimong asin sa yuta.

Ang inyong dili matarog nga pagpahinungod usa ka sanag nga ehemplo. Ang inyong serbisyo gipalamatan ug gimahal.

Ang atong kabatan-onan nagpakita og talagsaong kaisog ug debosyon. Sila madasigong mihangop sa buhat sa family history, ug ang ilang kanunay nga pagbisita ngadto sa balay sa Ginoo mao ang testamento sa ilang dedikasyon. Ang ilang kaandam sa pagpahinungod og panahon ug kusog sa pagserbisyo og mga misyon sa tibuok kalibotan nagpakita og lawom ug makanunayong hugot nga pagtuo. Sila dili lang basta nangapil apan nangulo sa dalan diha sa pagkahimong mga disipulo nga nadugtong ngadto ni Jesukristo. Ang ilang serbisyo nagpagawas og kahayag ug paglaom, nagtandog sa dili maihap nga mga kinabuhi. Kaninyo, mga kabatan-onan sa Simba-

earth!

I love the Lord Jesus Christ and feel blessed by the opportunity to serve alongside you in the Lord's Church. Our unity and strength, grounded in our shared faith, reassure us that we are never alone in this journey. Together, we can continue to build the kingdom of God, rooted in service, love, and unwavering faith.

When Jesus Christ taught by the Sea of Galilee, He often used everyday elements familiar to His audience to convey profound spiritual truths. One such element was salt. Jesus declared, "[You] are the salt of the earth," a statement rich in meaning and significance, especially for the people of His time, who understood the multifaceted value of salt.

The ancient craft of salt harvesting in the Algarve, the southern region of my home country of Portugal, dates back thousands of years to the era of the Roman Empire. Remarkably, the methods used by the salt workers, known as *asmarnotos*, have changed little since then. These dedicated artisans employ traditional techniques, performing their work entirely by hand, maintaining a legacy that has endured through the centuries.

This ancient method harvests what is called "flower of salt." To fully appreciate the intricate process of harvesting the flower of salt, it is essential to understand the environment in which it is produced. The Algarve's coastal salt marshes provide the ideal conditions for salt production. Seawater is channeled into shallow ponds, known as salt pans, where it is left to evaporate under the intense sun. As the water evaporates, the flower of salt forms delicate crystals on the surface of the salt pans. These crystals are incredibly pure and have a unique, crisp texture. The *asmarnotos* carefully skim the crystals from the water's surface using specialized tools, a process that

han, among gipahayag ang among kinasingsing nga pasalamat sa inyong makapadasig nga pagserbisyo. Kamo dili lamang ang kaugmaon sa Simbahan apan ang inyong epekto karon sa Simbahan. Ug kamo gayod ang asin sa katawhan!

Gihigugma nako ang Ginoong Jesukristo ug gibati nako nga nabulahan tungod sa oportunidad sa pagserbisyo uban kaninyo diha sa Simbahan sa Ginoo. Ang atong panaghiusa ug kalig-on, nanukad sa atong giambitan nga pagtuo, nagpasalig kanato nga wala gayod kita mag-inusara niini nga panaw. Sa atong panag-uban, makapadayon kita sa pagtukod sa gingharian sa Dios, nga nakagamot sa pagserbisyo, gugma, ug dili matarog nga hugot nga pagtuo.

Sa dihang si Jesukristo nagtudlo sa daplin sa Dagat sa Galilea, kanunay Niyang gigamit ang inadlaw adlaw nga mga elemento nga pamilyar sa Iyang tigpaminaw aron mapahayag ang lawom nga espirituhanong mga kamatuoran. Usa sa maong elemento mao ang asin. Si Jesus namahayag, "[Kamo] ang asin sa katawhan," usa ka pamahayag nga buhong sa kahulogan ug kama-hinungdanon, ilabi na alang sa mga katawhan sa Iyang panahon, kinsa nakasabot sa nagkadaiyang bili sa asin.

Ang karaang pamaagi sa pag-ani sa asin didto sa Algarve, ang habagatang rehiyon sa akong yutang natawhan sa Portugal, nagsugod balik sa liboan ka mga tuig sa panahon sa Imperyo sa Roma. Talagsaon kaayo, ang mga pamaagi nga gigamit sa mga trabahante sa asin, nga nailhan ngamarnotos, nausab og gamay sukad kaniadto. Kini nga mga mapahinungoron nga mga artesano naggamit sa tradisyonal nga mga pamaagi, naghimo sa ilang trabaho nga hingpit nga gimano-mano gayod, nga nagpadayon sa usa ka kabilin nga milahutay sa mga siglo.

Kining karaang pamaagi sa pag-ani sa gitawag og "bulak sa asin." Aron hingpit nga makadayeg sa makuti nga proseso sa pag-ani sa bulak sa asin, importante nga masabtan ang palibot diin kini gihimo. Ang mga asinan diha sa mga lim-aw daplin sa kabaybayon sa Algarve nagsangkap og saktong mga kondisyon alang sa pagpamuhat og asin. Ang tubig sa dagat gipaagos ngadto sa mabaw nga mga lim-aw, nga gitawag isip mga saloran sa asin, diin kini gipasagdan nga moalisngaw ubos sa grabing kainit sa adlaw. Samtang mag-alisngaw ang tubig, ang bulak sa asin maporma sa mga lunsay nga kristal sa ibabaw sa mga saluran sa asin. Kini nga mga

requires great skill and precision. In Portugal, this fine-quality salt is referred to as “salt cream” because it can be gently skimmed away like cream rising to the top of milk. This delicate salt is cherished for its purity and exceptional flavor, making it a prized ingredient in culinary arts.

Just like themarnotospit forth great effort to ensure they harvest the highest quality of salt, so should we, as the Lord’s covenant people, always do our very best so that our love and example are, as much as possible, a pure reflection of our Savior, Jesus Christ.

In the ancient world, salt was more than just a seasoning—it was a vital preservative and a symbol of purity and covenant. People knew that salt was essential for preserving food and enhancing flavor. They also understood the grave implications of salt losing its saltiness, or savor, by becoming contaminated or diluted.

Like salt can lose its essence, we can also lose our spiritual vitality if our faith in Jesus Christ becomes casual. We may look the same on the outside, but without a strong inner faith, we lose our ability to make a difference in the world and bring out the best in those around us.

So how can we channel our energy and efforts to make a difference and be the change the world needs today? How can we preserve discipleship and continue to be a positive influence?

The words of our dear prophet still echo in my mind: “God wants us to work together and help each other. That is why He sends us to earth in families and organizes us into wards and stakes. That is why He asks us to serve and

kristal dili katuohan nga putli ug adunay usa ka talagsaon, kagumkom nga tekstura. Ang mgamarnotosmaampingong mokalis sa mga kristal gikan sa ibabaw sa tubig gamit ang mga espesyal nga himan, usa ka proseso nga nanginahanglan og dakong kahanas ug katukma. Sa Portugal, kini nga maayong kalidad sa asin gitawag nga “krema sa asin [salt cream]” tungod kay mahimo kining kalison og hinayhinay sama sa krema nga mo-paibabaw sa gatas. Kining bantayanan nga asin giampingan alang sa kaputli niini ug talagsaon nga lami, nga nakapahimo niining usa ka bililhon nga sangkap sa culinary arts.

Sama sa mgamarnotosnga naggahin og dakong paningkamot sa pagseguro nga ilang maani ang kinatas-an nga kalidad sa asin, busa ingon usab kita, isip katawhan sa pakigsaad sa Ginoo, kanunayng mobuhat sa atong pinakamaayo aron ang atong gugma ug ehemplo, kutob sa mahimo, usa ka putli nga pagnig-ingnan sa atong Manlu-luwas, si Jesukristo.

Sa karaang kalibotan, ang asin labaw pa sa usa ka panimpla—kini usa ka importante nga preserbatibo ug simbolo sa kaputli ug pakigsaad. Nasayod ang mga tawo nga ang asin mahinungdanon alang sa pagpreserbar sa pagkaon ug pagpalambo sa lami. Nasabtan usab nila ang makaguol nga implikasyon sa pagkawala sa kaparat sa asin o sa lami tungod sa pagtapot sa hugaw o pagkatunaw.

Sama nga ang asin mahimong mawad-an sa kamahinungdanon niini, kita mahimo usab nga mawad-an sa atong espirituhanong kusog kon ang atong hugot nga pagtuo kang Jesukristo mahimo lang yano. Mahimong sama ra kitang tan-awon sa gawas, apan walay lig-on nga pagtuo sa kahiladman, mawad-an kita sa atong abilidad sa paghimo og kalainan diha sa kalibotan ug makapagawas sa labing maayo niadtong naglibot kanato.

Mao nga unsaon nato sa pagamit ang atong mga kusog ug mga paningkamot aron makahimo og kalainan ug mahimong ang kausaban nga gikinahanglan sa kalibotan karon? Sa unsang paagi nga atong mapreserbar ang pagkadisipulo ug magpadayon nga mahimong usa ka positibong impluwensiya?

Ang mga pulong sa atong minahal nga propeta milanog gihapon sa akong hunahuna: “Ang Dios gusto nga kita magtambayayong ug motabang sa usag usa. Mao kana ang hinungdan nga Siya mipadala kanato sa yuta pinaagi sa mga

minister to each other. That is why He asks us to live in the world but not be of the world.”

When our lives are filled with purpose and service, we avoid spiritual apathy; on the other hand, when our lives are deprived of divine purpose, meaningful service to others, and sacred opportunities for pondering and reflection, we gradually become suffocated by our own activity and self-interest, risking losing our savor. The antidote to this is to continue to be involved in service—being anxiously engaged in good works and the betterment of ourselves and the society we live in.

My dear brothers and sisters, what a blessing we all have today to belong to the Church of Jesus Christ and have the opportunity to serve in His Church. Our circumstances may vary, but we all can make a difference.

Remember the *marnotos*, the salt workers; they use simple tools to harvest the best crystals, the best salt! We too can do simple things that, with consistent efforts in small and meaningful acts, can deepen our discipleship and commitment to Jesus Christ. Here are four simple yet profound ways we can strive to be the salt of the earth:

Keeping the house of the Lord at the center of our devotion. Now that temples are closer than ever before, prioritizing regular worship in the house of the Lord will help us focus on what matters most and keep our lives centered in Christ. In the temple, we find the heart of our faith in Jesus Christ and the soul of our devotion to Him.

Being deliberate in our efforts to strengthen others by living the gospel together. We can strengthen our families through consistent and

pamilya ug miorganisar kanato diha sa mga ward ug mga stake. Mao kana ang hinungdan nga Siya mihangyo kanato sa pagserbisyo ug pagpangalagad sa usag usa. Mao kana ang hinungdan nga Siya mihangyo kanato nga magpuyodinhisa kalibotan apan dili iyasa kalibotan.”

Kon ang atong kinabuhi puno sa katuyoan ug pagserbisyo, atong malikayan ang espirituhanong kawalay-pagtagad; sa laing bahin, kon ang atong kinabuhi gihikawan sa balaanong katuyoan, makahuloganong pagserbisyo ngadto sa uban, ug sagradong mga oportunidad sa pagpamalandong, kita sa hinay-hinay malumos sa atong kaugalingong binuhatan ug sa kaugalingon nga hilig, mameligro sa pagkawala sa atong lami. Ang panguntra niini mao ang pagpadayon nga pag-apil sa pagserbisyo—matinguhaon nga moapil sa maayong mga buhat ug ang pagpalambo sa atong kaugalingon ug sa katilingban nga atong gipuyan.

Minahal kong mga kaigsoonan, pagkadako sa panalangin nga anaa kanatong tanan karon nga nahisakop sa Simbahan ni Jesukristo ug nakabaton sa oportunidad sa pagserbisyo sa Iyang Simbahan. Ang atong mga sirkumstansiya mahimong magkalain-lain, apan kitang tanan makahimo og kalainan.

Hinumdomi ang *mgamarnotos*, ang mga trabahante sa asin; sila naggamit og yano nga mga himan sa pag-ani sa labing maayo nga mga kristal, ang labing maayo nga asin! Kita usab makahimo og yano nga mga butang nga, uban sa makanunayong mga paningkamot sa gagmay ug makahuloganong mga buhat, makapalawom sa atong pagkadisipulo ug pasalig ngadto ni Jesukristo. Ania ang upat ka yano apan lawom nga mga paagi nga kita makapaningkamot nga mahimong asin sa katawhan:

Ipabilin ang balay sa Ginoo nga nakasentro sa atong debosyon. Karon nga ang mga templo mas duol na kay sa kaniadto, ang pag-una sa makanunayong pagsimba diha sa balay sa Ginoo makatabang kanato nga matutokan ang unsay labing importante ug ipabilin ang atong kinabuhi nga nakasentro diha ni Kristo. Diha sa templo, atong makaplagan ang labing importanteng bahin sa atong hugot nga pagtuo ni Jesukristo ug ang tinuod nga katuyoan sa atong debosyon ngadto Kaniya.

Magmainampingon sa atong mga paningkamot sa paglig-on sa uban pinaagi sa pagpuyo sa ebanghelyo nga magkauban. Kita makapalig-on

intentional efforts to bring gospel principles into our lives and to our homes.

Being willing to accept a calling and serving in the Church. Service in our local congregations allows us to support one another and grow together. While serving is not always convenient, it is always rewarding.

And finally, using digital communication tools with purpose. Today, digital communication tools allow us to connect as never before. Like most of you, I use these tools to connect with brothers and sisters in the Church and with my family and friends. As I connect with them, I feel closer to them; we can minister to each other in times of need when we cannot be physically present. These tools are undoubtedly a blessing, yet these very same tools can drag us away from the depth of meaningful interactions and eventually cause us to be pulled into habits that waste our time in less purposeful activities. Striving to be the salt of the earth includes so much more than an endless scrolling of reels on a six-inch (15 cm) screen.

As we keep the house of the Lord central in our lives, intentionally strengthen others by living the gospel, accept callings to serve, and use digital tools with purpose, we can preserve our spiritual vitality. Just as salt in its purest form has the power to enhance and preserve, so too does our faith in Jesus Christ when it is nourished and protected by our dedication to Christlike service and love.

As we remain bonded to the Lord, our lives will naturally reflect His light, and we will become the salt of the earth. In this effort, we not only enrich our lives but also strengthen our families and our communities. May we strive to maintain this bond with the Lord, never lose our savor, and be the small, little crystal of salt that

sa atong mga pamilya pinaagi sa makanunayon ug tinuyo nga mga paningkamot sa pagdala sa mga baroganan sa ebanghelyo ngadto sa atong mga kinabuhi ug sa atong mga panimalay.

Ang kaandam sa pagdawat og calling ug moserbisyo diha sa Simbahan. Ang pagserbisyo sa atong lokal nga mga kongregasyon motugot kanato sa pagsuporta sa usag usa ug magdungan sa paglambo. Samtang ang pagserbisyo dili kanunayng sayon, kini sa kanunay magantihon.

Ug sa kataposan, gamiton ang digital nga mga himan sa komunikasyon nga may katuyoan. Karon, ang digital nga mga himan sa komunikasyon motugot kanato sa pagkonektar nga wala pa kaniadto. Sama sa kadaghanan kaninyo, ako naggamit niining mga himan aron makonektar sa mga kaigsoonan sa Simbahan ug sa akong pamilya ug mga higala. Samtang mokonektar ko nila, ako mobti nga mas suod ngadto kanila; kita makapangalagad sa usag-usa sa mga panahon sa panginahanglan nga kita dili na kinahanglang anaa sa personal. Kining mga himan walay duha-duha nga usa ka panalangin, apan kining maong mga himan makapahilayo kanato sa makahuluganong mga inter-aksiyon ug sa kataposan maoy hinungdan nga kita mabira ngadto sa mga batasan nga mag-usik sa atong panahon diha sa mga kalihokan nga dili kaayo mapuslanon. Ang pagpaningkamot nga mahimong asin sa katawhan naglakip sa labaw pa kay sa walay kataposang pag-scroll sa reels diha sa sayes pulgadas nga screen.

Kon atong ipabilin ang balay sa Ginoo nga sentro sa atong mga kinabuhi, sa tinuyo nga paagi sa paglig-on sa uban pinaagi sa pagsunod sa ebanghelyo, pagdawat og mga calling sa pagserbisyo, ug paggamit sa digital nga mga himan nga may katuyoan, kita makapreserbar sa atong espirituhanong kalagsik. Sama sa asin diha sa labing putli nga porma adunay gahom sa pagpalambo ug pagpreserbar, busa ingon usab ang atong hugot nga pagtuo ni Jesukristo kon kini giamuma ug gipanalipdan pinaagi sa atong didekasyon ngadto sa Kristohanong serbisyo ug gugma.

Samtang kita magpabilin nga nadugtong ngadto sa Ginoo, ang atong mga kinabuhi natural nga mosanag sa Iyang kahayag, ug kita mahimong ang “asin sa katawhan. Niini nga paningkamot, kita dili lamang nagpalambo sa atong kaugalingong mga kinabuhi apan mapalig-on usab ang atong mga pamilya ug ang atong mga

the Lord wants us to be. In the name of Jesus
Christ, amen.

komunidad. Hinaot nga kita maningkamot sa
pagpabilin niining dugtong diha sa Ginoo, dili
gayod wagtangon ang atong lami, ug mahimong
gamay, diyutay nga kristal sa asin nga gusto sa
Ginoo nga kita mamahimo. Sa ngalan ni Je-
sukristo, amen.